

Воистиннъ много быва щастлива онъ градъ, много быва блаженъ онъ домъ, и много є благополочна онаа кѹща, гдѣто има миръ, гдѣто има любовь, гдѣто има согласіе, сирѣчъ: гдѣто братъ обыча брата си, гдѣто ближній обыча ближнаго, гдѣто баща се грыжи за чадата си, гдѣто можъ се грижи за кѹшата си, и живѣ въ согласіе со свѣтопанката си, тамо быва благословеніе Божіе, тамо быва благополочіе и щастіе, тамо быва похвали отъ человѣците, тамо веселіе не изречено и радость нейзказанна: А гдѣто нема любовь и согласіе, тамо обладава зависть, тамо обладака ненависть, тамо обладава вражда и оумраза междъ братія, осажденіе отъ человѣците, охвленіе единъ другого, смѣщеніе и сматеніе, поравощеніе и страданіе, найпослѣ и погубленіе. И дѣже зависть и рвеніе, тѣ нестроеніе и всака зла вешь: казва апостолъ Іаковъ: (гл. Г. ст. 51.)

Несогласіето, дѣмамъ, разорава царства, запустка градища, затвара церкви, затвара школы докарва скѣость, докарва сиромашество, докарва разореніе, найпослѣ и крайно запустѣніе, каквото исамъ си Христосъ свидѣтельствова и дѣма: всако царство раздѣлшееся на сѧ запустѣетъ: и всакъ градъ или домъ раздѣливы исѧ нестанетъ — (марк. гл. Г. ст. 14. и 15.)

Едно време скидскій царь, кой то имаше много гъ сынове, като щеше да оумре, выкна сички-